

אראנג. אל תקורי אראנג אלא אראנג, שיסטכלו בו. ומשום שהתגלה לפניו הקדוש ברוך הוא שחרי זה היה לא לרגעתו ובכך אמרת הרהר ברכוננו יעקב, לא נפסל מתוק השיטים הקדושים, שאם לא כן - היה נפסל. ומשום שההרהור הוא עקר ועושה מעצמה, הקדוש ברוך הוא שחייב יודע אותו להרהור במקומן שנפרק, באומה הטרפה קראונה גשורה לו הרכורה, שפטות (ד"ה-א ב) כי הוא הבכור וגוו'. נתנה בכורתו לישוף. באוטו מקום שם הרהור הלקף ונפרק בטפה ההייא, שם נפרק ונמסרה אותה הרכורה, וננלה הרכורה מריאבן, ונמסרה למקומם שם הרהור נפרק בה. ברחל הרהר ונפרק הרצון - ברחל נפרק הרכורה, והכל צור אחר הרהור והמחשבה.

במו בין ההרהור והמחשבה עושים מעשה, ונמשכת מشيخה בכל מה שפרק אדם בשתר, שפטות (דברים כה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה. וכן אין ציריך הרהור ורצון להתקבק, ובאותו הרצון ומתחשבה מושך משיקה ועושה העששה שאריך, ולא יבליה שם המת מן העולם.

וסתר זה, (איוב לד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמו אליו יאשף. שהרי וראי הרצון ומתחשבה מושכים משיקה ועושים מעשה בכל מה שאריך. ועל כן בתפללה ציריך רצון והרהור לבון, וכן בכל אוטן העבודות של הקדוש ברוך הוא - הרהור ומתחשבה עושים מעשה, ומושכים משיקה בכל מה שאריך.

וילך ריאבן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה וגוו'. שנינו, פוס של ברכה אין מתרבכת אלא בצד ימין, ומשום לכך, בעוד שמתעורר ימין לכוס של ברכה, השמאלי לא חסיע לשם, שחרי הימין מוציא עלה בפוס ההיא לעוזר בלא פלפי העולם העליזן.

איש במטירים ואני לא אראנג, אל תקורי אראנג אלא אראנג, דיסטכלו ביתה. ובгинז דאטגלי קפיה דקדשא בריך הוא, דה לא לאו לדעתה הוה ובארח קשות הרהר ברעותיה יעקב, לא אייפסל מגו שבטיין קדיישין, דאי לא כי הוה אייפסל.

יגין דהרהוּרָא עקראי איה ועביד עובדא, קדשא בדיך הוא דבוחה בדע מהו הרכורה, באמור דאטדקא. בה היא טפה קדמאתה, אסתperf ליה בכירותא, דכתיב, (דברי הימים א) כי הוא הבכור וגוו', נתקנה בכורתו ליוسف. בה הוא אמר דהרהוּרָא אולא ואתדק בבה היא טפה, פמן אתדק ואתperf מהו בכורה. ואתנטילת בכורה מריאבן, ואתperf באמור דהרהוּרָא אתדק בה. ברחל הרהר ואתדק רעotta, ברחל אתדק בכירותא, וכלא אתדר בתר הרכורה ומחשבה.

בגונא דא, הרכורה ומחשבה, עביד עובדא ואתmesh משיכו, בכל מה דאטדק בר שיש בסתרא, דכתיב, (דברים כה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, יבמה יבא עליה, והכא אצטראיך הרכורה ורעotta לאתדק. ובהוּרָא רעotta ומחשבה, משיך משיקו עביד עובדא דאצטראיך, ולא ישטא שמא דמייא מעלה מא.

וסתרא דא (איוב לד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמו אליו יאשף, דה ואדי רעotta ומחשבה, משיך משיכו, ועביד עובדא בכל מה דאצטראיך. ועל דא, באלוּתא אצטראיך רעotta והרכורה לבונא, וכן בכל אינון פולחניין דקדשא בדיך היא, הרכורה ומתחשבה עביד עובדא, ומשיך משיקו בכל מה דאצטראיך.

וילך ריאבן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה וגוו'. (שם) פנן, פוס של ברכה לא אתברכא, אלא בסטר ימיא. ובгинז בז, ועוד דאטער ימיא לא גבי כוס של ברכה, שמאלא לא חסיע פמן. דה לא ימיא אשבה עיליה בה הוא כוס, לאתער לא גבי עלא מא עללה.